

ĐỨC MẸ LÀ KỲ CÔNG CỦA THIÊN CHÚA VÀ THẬT KHỦNG KHIẾP ĐỐI VỚI MA QUỲ!

... Ngày 22-8-1914 - gần một tháng sau ngày đệ nhất thế chiến 1914-1918 bùng nổ (28-7-1914) - đội pháo binh Pháp giao chiến với quân Đức tại một nơi gần làng Rossignol ở vương quốc Bỉ. Cuộc giao tranh thật dữ dội, binh sĩ gục ngã như rạ, nhưng quân Pháp cương quyết chống cự đến cùng..

Đứng gần súng đại bác, một sĩ quan trẻ tuổi điềm tĩnh thi hành sứ vụ. Gương mặt anh nhợt nhạt. Bỗng một viên đạn bắn xuyên đầu, anh gục xuống. Máu chảy nhuộm đỏ mái tóc anh. Hai sĩ quan khác vội vàng chạy đến bên anh. Nhưng anh đã trút hơi thở cuối cùng. Trên cánh tay phải, người ta thấy quấn chặt tràng chuỗi Mân Côi. Bên trong chiếc áo lót của anh có bộ Áo Đức Bà Thánh Đaminh. Và trên cổ anh, lấp lánh sợi dây chuyền với tượng Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ bằng vàng..

Sĩ quan tử thương chính là Ernest Psichari.

Ernest Psichari chào đời tại thủ đô Paris ngày 29-9-1883, trong một gia đình, lẫn lộn đủ mọi giòng máu và tôn giáo. Thân sinh là ông Jean Psichari, người Pháp và theo chính thống giáo. Thân mẫu là bà Noémie Renan, mang hai giòng máu Hòa Lan và Pháp, với hai tôn giáo: Công Giáo và tin lành .. Do đó, cậu bé được rửa tội theo chính thống, với công thức:

- Ernest được rửa tội nhân danh Cha và Con và Thánh Thần ..

Nhân dịp này bà nội làm quà cho cháu sợi dây chuyền và ảnh Thánh Giá bằng vàng .. Bà mẹ cậu bé cẩn thận cất vào hộp đồ trang sức. Và nghi lễ tôn giáo chấm dứt. Từ đó, cậu bé lớn lên không nhận được một giáo dục nào khác về phương diện tôn giáo.

Trong thời thơ ấu, Ernest Psichari chịu ảnh hưởng tinh thần rất lớn của ông ngoại, một văn sĩ và sử gia nổi tiếng của Pháp vào thế kỷ XIX. Đó là ông Ernest Renan (1823-1892). Ông Renan cũng là thành viên của Hàn Lâm Viện Pháp.

Về phương diện văn chương, ông Renan đạt đỉnh cao danh vọng. Nhưng về phương diện tôn giáo, có lẽ ông là người đáng thương, bởi vì không những ông đánh mất Đức Tin Công Giáo của chính mình, mà còn kéo theo những người đương thời cũng như những thế hệ đến sau, đi vào con đường phản tôn giáo, chống lại THIÊN CHÚA, bằng những triết thuyết duy vật của ông.

Trong bầu khí vô thần đó, cậu bé Ernest Psichari lớn lên và đi vào thế giới văn chương.. Năm 1898, tức năm tròn 15 tuổi, chàng thiếu niên Ernest Psichari kết bạn tâm giao với Jacques Maritain (1882-1973), lớn hơn chàng một tuổi. Jacques Maritain sau đó trở thành triết gia Công Giáo nổi tiếng.

Cuộc kết nghĩa huynh đệ đã đem lại cho Psichari một lợi ích tinh thần lớn lao. Nhưng về phương diện tình cảm, thì quả là thảm họa. Bởi vì, chàng thanh niên hào hoa Psichari bỗng si tình bào tử của bạn, hơn mình đến 7 tuổi .. Dĩ nhiên duyên nợ không thành khiến chàng trai Psichari thất

tình, hai lần uống thuốc quỳ sinh. May mắn thay, cả hai lần đều có người cứu kịp. Sau đó chàng Psichari đăng tên vào lính và tình nguyện sang phục vụ bên Phi Châu.

Cuộc đời binh nghiệp nơi vùng trời Phi Châu đã dần dần đưa chàng trai si tình trở về với THIÊN CHÚA. Chàng khám phá ra sự hiện diện của THIÊN CHÚA trong Vũ Trụ vạn vật và nhất là, trong cuộc đời chàng.

Năm 1913, khi trở về thủ đô Paris và gặp lại bạn hiền Jacques Maritain, Ernest Psichari xin bạn giúp đỡ và đưa vào Giáo Hội Công Giáo. Chính Cha Clérissac, một Linh Mục dòng Đaminh đã dẫn dắt và hướng dẫn Psichari trên con đường trở về này.

Khi tìm lại Đức Tin Công Giáo, cùng lúc, Psichari cũng tìm thấy lòng kính mến Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Trong tác phẩm: "Les Voix qui crient dans le désert - Những tiếng kêu trong sa mạc", Ernest Psichari viết:

- Thân Xác Vinh Hiển trên Trời của Đức Chúa GIÊSU là Thân Xác Ngài lấy từ Thân Xác của Đức Trinh Nữ MARIA. Giống như tia sáng mặt trời xuyên qua thủy tinh không làm vỡ hay hư hại, việc Chúa sinh ra từ Đức Mẹ MARIA cũng không hủy hoại đức trinh khiết của Mẹ Ngài. Từ Evà chúng ta trở thành con cái của cơn thịnh nộ nhưng nhờ Đức Trinh Nữ MARIA, chúng ta được trở thành con cái củaƠn Thánh. Bà Evà hạ thấp con cái, trái lại, Đức Trinh Nữ MARIA, qua Đức Chúa GIÊSU KITÔ, đã nâng cao con người lên hàng con cái THIÊN CHÚA.

... Lạy Đức MARIA Chí Thánh, con xin dâng lên Mẹ lời cầu, với trọn lòng tín cẩn. Mẹ chẳng từ bỏ ai, nhưng hằng tha thiết đến phần rỗi của mọi người. THIÊN CHÚA không hề từ chối điều gì với Mẹ khi Mẹ cầu xin cùng Ngài. Xin Mẹ hãy ôm con vào vòng tay che chở vạn năng của Mẹ. Nếu Mẹ dù lòng thương xót nhậm lời con khiêm tốn cầu xin, thì toàn thể hỏa ngục cũng không thể nào làm hại được con. Một cách nào đó, Mẹ là Bà Chủ của vận mệnh con. Vận mệnh con nằm trong đôi bàn tay Mẹ! Nếu Mẹ bỏ rơi con, thì con sẽ bị hư mất, không nguồn cứu giúp! Thế nhưng, Mẹ là Người Mẹ quá tốt lành, không thể bỏ rơi những ai đặt trọn niềm hy vọng nơi Mẹ!

Xin Mẹ cầu bầu cùng THIÊN CHÚA Ba Ngôi cho con và con tin chắc là mình sẽ được cứu rỗi! Ôi ước gì con có quyền làm cho mọi con dân trên mặt đất này nhận biết Mẹ! Ước gì con có thể loan báo khắp nơi sự cao cả, lòng nhân hậu và quyền năng của Mẹ! Điều mà con không thể làm được, con nguyện mong cho các thần trí thiên quốc làm thay.

Và ước chi chính các tên quỷ bị bó buộc phải xưng tụng rằng: "Mẹ là kỳ công của Bàn Tay THIÊN CHÚA, Mẹ có quyền lực THIÊN CHÚA trong tay, Mẹ thật khủng khiếp đối với ma quỷ và mọi sự đều phục tùng Mẹ! Mẹ là loài thọ tạo vô song! Mẹ là phụ nữ duy nhất, vừa là Trinh Nữ vừa là Mẹ. Mẹ đã sinh ra Đấng Cứu Thế. Cùng với Thánh Cả GIUSE, Mẹ có chỗ đứng riêng".

Như thế, Mẹ cao trọng hơn mọi Thiên Thần và các thánh: Mẹ thật là Chí Thánh, là thần thiêng! Con hy vọng nơi Mẹ và con tin chắc chắn vững vàng rằng, kể cả mọi quyền lực hỏa ngục, cũng không thể nào chiến thắng được con! Ước gì được như vậy. Tất cả các Thiên Thần và các thánh đồng thanh chúc tụng Mẹ đến muôn đời! Amen! Ước gì được như vậy!

(Jean Barbier, "CONVERTIS PAR MARIE", Editions Saint Paul, 1993, trang 147-157)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt